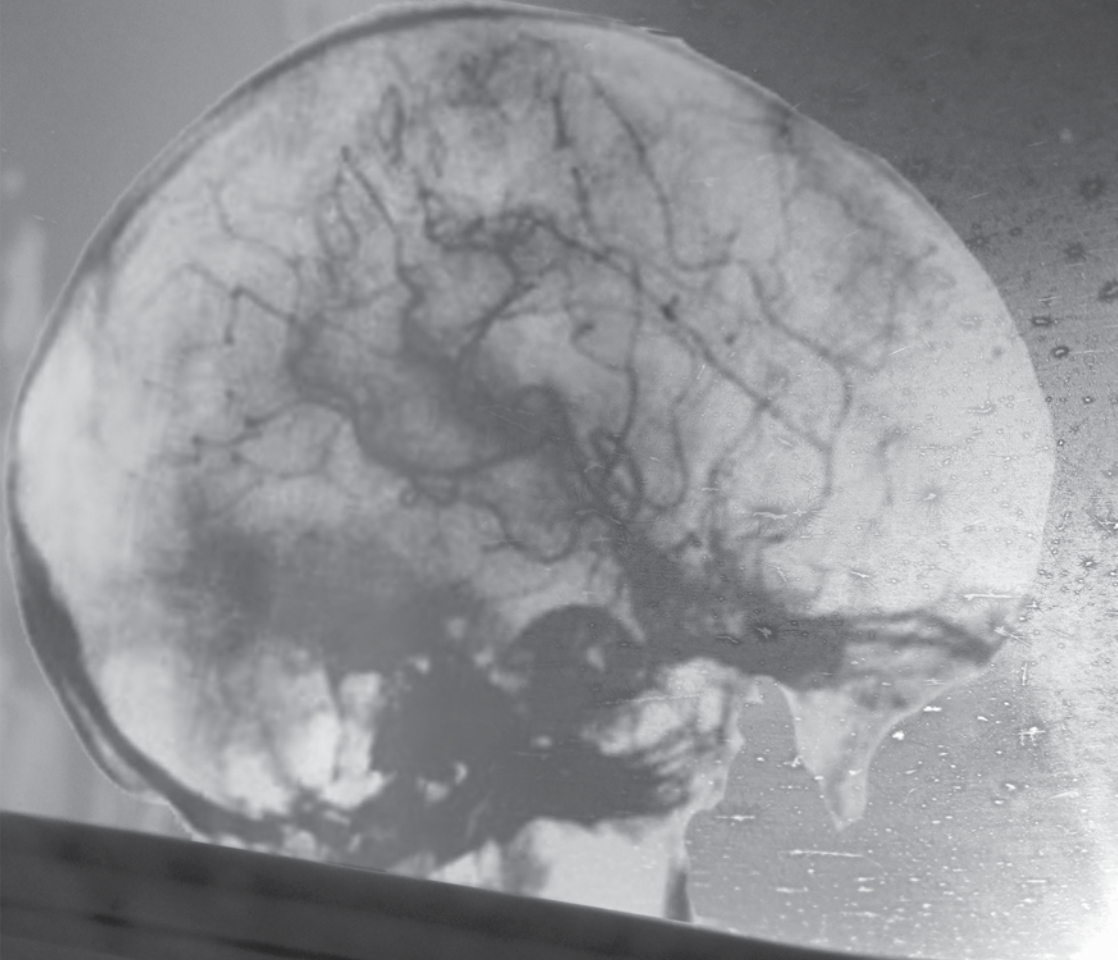

“Kendimi Kontrol Edemiyorum”

GENÇKAN'la TARİHİ RÖPORTAJ

SOLUCAN FANZ.IN #15

SOLUCAN FANZIN #15

1:	Gençkan Röportajı	SF
6:	Menon (Platon) Argo versiyon	Arif
11:	Bardağa bakma biçimlerinden...	Şafak Tanrıverdi
12:	Bacak	Hebrew
13:	Başka bir adla...	Aşkın Yücel
15:	...	Chloé Mousset-Becouze
16:	Aganippe	Cengiz Yılmaz
25:	İstanbul Fanzin Festivali	SF
26:	Orta Sayfa Kolağı	SF
28:	Su Gibi Azizler...	Hebrew
31:	Ürkek Bilgenin Ev Düşü	Erkan Güner
32:	Saç aşkını her yere	Buğra Kavukçuoğlu
33:	aşkın evrimle sonsuz ilişkisi	Buğra Kavukçuoğlu
34:	insan evrimini tamamlayacaktır	Buğra Kavukçuoğlu
36:	...	Öykü Öge
37:	Ece Ayhan'ın Paris'e İnişi	Deniz Burnaş
38:	Dip Köşe Derken Ters Köşe	Mert Öztürk
39:	Kaldırım Serçesi	Ömür Özçetin
40:	Az	Efrim B.
41:	Is'sız	Efrim B.
42:	Bizim İnsanlarımız	Bilge Seçkin
43:	Sonbahar	Bubuş
44:	Gerçek	Densiz Turta
45:	öteleme-ötelenme/sonsuz manifesto	Evren Evrim Önal
47:	değişim	Tuğçe Yılmaz
48:	yok madde	Barış Serhan
49:	endüstriyel futbola karşı	SF
50:	Hız. İsa'nın Öz Babasıym	Anonim
51:	9 Saat Rakı İçtikten Sonra	Günün Hatırına
52:	Masaj Kaltakları	Hebrew
53:	Buğuseptil	SF

sf@solucanfanz.in adresine açık adresinizi yollayınız, evinize yollayalım!
Online radyo, RADYO GERGEF' yayında!: <http://gergef.solucanfanz.in>
www.solucanfanzin.com - <http://solucanfanz.in> - www.sol-u-can.com

KAYIP YILDIZ GENÇKAN'la TARİHİ RÖPORTAJ

90'li yılların başında yalnızca "Kendimi Kontrol Edemiyorum" parçası ve klibiyle görünüp daha sonra ortadan kaybolan ve bir daha da ulaşılamayan "GENÇKAN"a yurtdışında ulaştık, belli bir meblağ karşılığında bu tarihi röportajı gerçekleştirdik. İnternetin bize kendisini yeniden keşfetme olanağını sağlayan bu yıldızla yaptığımız söyleşi:

Merhabalar öncelikle belirtmeliyim ki bu röportajı yapabilmek için yaklaşık 10 yıldır çaba sarfediyoruz. Yurt dışına çıkışınız malum klip ve parçayla mı ilgili oldu?

Yok, hayır! O klip çekildikten 5-6 yıl sonra, iş sebebiyle Almanya'ya göç ettim.

Müziğe devam ediyor musunuz hala?

(Gülüyor) Başlamış mıyım?

Ne işle meşgulsünüz?

Ticaret.

Röportaj yapma fırsatını bulunca size malum kliple ilgili soruları nasıl sormam gerektiği konusunda biraz gerilmedim desem pek doğru olmaz.

Lakin sizin de tahmin edeceğiniz üzere bu soruları sormak durumundayım yani bir çeşit sorumluluk gibi... Buyrun...

GENÇKAN RÖPORTAJI

Klibin çekildiği tarihi hatırlıyor musunuz?
93 bahar ayındaydı... Yok. 92'ydi, 92 yılıydı.

Kaç yaşındaydınız?
23

Şarkı ve klip nasıl bir atmosferde doğdu?

Ondan önce ben tekrar nasıl çıktığımı anlayamadım, size yemin ediyorum ki ben bile unuttuydum onu. Müzik yapmaya heves etmiştim, o yıllarda öyle bir hava vardı. Bilmiyorum, müzik çok önemliydi. Radyo dinlerdik, kaset alırdık. Özel televizyonların da açılmasıyla beraber klip olayı patlamıştı. Osman abi parçayı yapmış, biz de genciz, müziğe de hevesliyiz. Osman abi'yi de mahallede tanıyorum. Daha önce bir-iki kaset yapmıştı Unkapanı'nda. Asıl mesleği başkaydı, cezavinde mi ne çalışıyordu. Yine de mahallede bir havası vardı. Yani bizim için sonuçta bugünkü gibi değil. Kasetinin olması önemliydi. Neyse Osman abi bir parça yapmış, "daha gençlere gidecek bir şarkı bu" dedi. Yani hala bilmiyorum söyleyecek birileri yok muydu yoksa Osman abi Unkapanı'na para mı yedirip yapmıştı kasedi. "Okuyacak birileri lazım dedi". Bak hatırlıyorum, boğazlı kazak var üzerimde, boğazımı genişlettim kazağımın. "Abi ben okurum" dedim. Neyse, Osman abi de beni çocukluktan beri tanır.

İstanbul değil mi mahalle?

Evet, Bayrampaşa'da... O zamanlar bugün gibi değil İstanbul

Bugünlerde geliyor musunuz İstanbul'a?

Yazları gelirim arada.

Devam edebilir miyiz, sonra Unkapanı'na mı gittiniz?

Önce tabi biraz çalıştım, Osman abi'ye okudum. Bana daha burundan okumamı söyledi. Sonra birgün aldı beni gittik Unkapanı'na bir tanıdığı mı ne varmış orda, yardımcı oldular, bir çay içtik sonra girdim stüdyoya okudum. Klip meselesi de ordan sonra çıktı. Ordaki abinin adını bilmem, ben okuduktan sonra Osman abi'ye dedi ki... "Çocuk da yakışıklıymış, boyu posu da sağlam, şimdi kliplerin vakti, bir de klip yapalım buna" dedi. Herhalde sonra para konuştular bilmiyorum, beni odadan çıkardılar çünkü...

Peki klip?

Yine apar topar oldu. Osman abi, evi aradı. “Yarın hazır ol klip çekilecek” dedi. “Arkadaşlarına da haber ver” dedi. O kadar çok insan aradı o gece, uyuyamadım tabii de. Sabah erkenden bir minibüsle gelip aldılar. İçerde de bir kaç kız-erkek var. İstanbul çeşitli yerlerine gittik gün boyu. Çekim aldılar. Söyle diyorlar döylüyorum. Minibüstekilere dans edin diyor dans ediyoruz. Çoğumuz hayatında pek dans etmemiştir. Uyduruyoruz işte. Yine o minibüstekiler herhalde figüran, oyuncu falandı, bize de biraz yardım ettiler.

Peki klipteki gitar?

Onu da yoldan aldık. Önce Unkanpanı'na uğradık sahi. Kamerayı falan aldılar, bir kaç kişi daha geldi. Gitarı da o ara getirdiler. “Ben çalmayı bilmem dedim” “Lazım değil dediler.” Ben klabin nasıl yapıldığını da bilmiyordum. Sadece çok heyecanlıydım, arkadaşlarım da öyle. Valla nereleri tam hatırlamıyorum ama boğaza da gittik sanırım.

Parçayı kasetten çalıyorlar, bize de “dans edin, şöyle bakın” diyorlar. İşte öyle!

Peki parçadaki elektro sesi elinizdeki gitar klasik, bu ayrımı bilmiyor muydunuz?

Yok o kadar biliyorduk, dedim ya müzik o zamanlar önemliydi bizim için. Hatırladığım kadarıyla o müzik sonradan o hale geldi, kayıtda bir org bir de bateri vardı. Heyecanlıydım, denileni yapmaya çalıştım o kadar. Bir de çok yorulduğumuzu hatırlıyorum o gün.

Kıyafetleriniz sizin miydi?

Onları da verdiler. Çok ünlü olacağımızı hayal ediyorduk, o yüzden ne giydiğime bile bakmadım yine sonradan izlediğim de o günlerde öyleydi kıyafetler. Değil miydi?

GENÇKAN RÖPORTAJI

Sonra ne oldu yani klip yayınlandı beklediğiniz gibi ünlü oldunuz mu?

Pek değil. Bir yaz sürdü sürmedi. Diskolar falan çaldı biraz. Bayrampaşa'dan taşındım o yaz, Ortaköy'e. Sonra olmadı geri de dönemedim eve, yurt dışına gidecek bir fırsat oldu, akraba yanına Almanya'ya geldim.

İyi para kazandınız mı?
Almanya'da mı?

Yok. Klip ve kasetten.?

Yok pek almadım ordan. Ortaköy'de bir kaç yerde çıktım, Harun Kolçak başlattıydı o yıllarda Ortaköy'de canlı müzik yapma olayını. O müzikten anlardı, ben de hiç birşey yok, yürümedi tabi tek şarkıyla. Kaset de doğru düzgün satmadı tabi. Sonradan da basmayı durdurdular. Üzülüm tabi ben. O yaşlarda hayal ediyorsun. Yani şimdi bakınca anladığım kadarıyla Osman abi ödemiş parasını ya da başka işleri varmış onların.

Yeniden nasıl farkettiler klibi yüzbinlerce insanın izlediğini?

Arattırdım internette, sonuçta çocukluk arkadaşlarımızı hepimiz yazıyoruz facebook'a.

Adınızı bizimle paylaşacak mısınız?

Hayır.

Neden gizliyorsunuz adınızı yıllardır ve klipteki arkadaşlarınızla görüşüyor musunuz?

İnsan fark ediyor yıllar sonra. Komik tabii yaptığımız iş; şimdi ticaret yapıyorum. Yakışık almaz bilinmesi. Yok nerelerdedeler bilmiyorum çoğunu, biraz hayal kırıklığı olduğundan görüşmedik sonra.

O zaman fotoğrafta vermeyeceksiniz sanırım?

Evet. Olmaz.

Yine de çok teşekkür ederiz. Hem röportaj için hem de maymun dansını bize öğrettiğiniz için.

(Gülüyor) Sağolun.

Arif

MENON (PLATON) ARGO VERSİYON

menon - peki ama, sokrates, olm, ne olduğunu hiç bilmediğin bir ziki nasıl araştırabilirsin? hiç bilinmeyen bir şeyi araştırmak için, onu ne şekilde tasarlayacaksın amk? diyelim ki, bahtın oldu da iyi bir nokta buldun, bu noktanın o nesneye ait olduğunu nereden anlayacaksın la ?

sokrates - ben seni anladım kardeş ama beni de bi dinle? mantık oyuncularının o tanınmış sözünü ortaya atıyorsun. o dediğine göre insan için ne bildiği şey üzerinde araştırmada bulunmak mümkündür, ne de bilmediği şey üzerinde; bilinen şey üzerinde araştırmaya gerek yok amk çünkü zaten bilinir. eee, bilinmeyen şeye gelince, efendim, ne araştırılacağı bilinmediği için araştırma olamaz.

menon - nası ya sokrates, laf dedin amk şimdi he.

sokrates - bence değil amk.

menon - nesi yanlış lan?

sokrates - haaa geldin mi lafıma... olm allah işlerinde bilge olan erkek ve kadınlardan duydum lan...

menon - ne duydun amk ?

sokrates - doğru, güzel şeyler..

menon - kim lan onlar? adres ver amk. söyledikleri şeyler ne idi ?

sokrates. - olm, bunlar gördükleri işlerin sebeplerini anlatmağa çalışan rahipler tipler tamam mı, böyle kadın, erkek rahipler falan. bunlardan başka pindaros diye bi ibneyi, daha birçok şairleri, hakaten tanrısal bütün insanları söyleyebilirim. bunlar diyor ki amk, insanın ruhu tamam mı, ölmez, bazen hayattan uzaklaşır (ki buna ölüm diyoruz) bazen yeniden hayata döner; ama hiçbir vakit yok olmaz; bunun için insanın hayatı sonuna kadar dine uygun olmalıdır, diyorlar.

sokrates. - tamam lan. ama o kadar hukukumuz olduğu için elimden geldiği kadar çalışacağım. yanındaki hizmetçilerden birini çağır da istediğin şeyi onun üzerinde sana göstereyim.

menon.- vaaay hizmetçi hağ? çok güzel amk. (bir köleye işaret eder) yeşilli, gel lan buraya.

Menon (Platon) Argo Versiyon

sokrates.- bizim mahellenin çocuğu mu bu?

menon.- he ya, evimde doğdu.

mı?

sokrates.- ok kenks. şimdi dikkat et: benden mi öğrenecek, yoksa hatırlayacak

menon.- peki amk.

mu?

sokrates.- (köleye) söyle bakim koç, şu dört kenarlı şeklin kare olduğunu biliyon

köle.- he dayı.

sokrates.- afferim.kare olan bir şekilde bu dört kenar eşittir, di mi ?

köle.- he ya.

sokrates.- ortadan geçen bu doğru çizgiler de eşit mi peki?

köle.- heee.

sokrates.- bu çeşit bir şekil daha büyük veya daha küçük olamaz mı amk ?

köle.- olma mı?

sokrates.- bu kenara iki ayak uzunluğu, şu kenara da iki ayak uzunluğu verilse, hepsinin boyutu ne olur koç ? söyle düşün amk: bu kenarda iki ayak, şu kenarda da bir ayak olsaydı, şekil iki kere bir ayak olmaz mı idi ?

köle.- olurdu valla.

sokrates.- ama ikinci kenarda iki ayak olduğuna göre bu, iki kere iki etmez mi ?

köle.- eder hacı.

sokrates.- heeğ, demek ki o zaman şekil iki kere iki ayak olur.

köle.- evet abi.

sokrates.- iki kere iki ayak ne eder? hesap et de bana söyle bakim.

köle.- kırk eder hehehe. şaka la şaka, dört eder amk.

sokrates.- espiri yapma piç, laf konuşuyoruz burda, ik rekat rahat dur. heğğ, ne diyodum, kenarları eşit olup bunun iki misli ve benzeri olan bir şekil daha bulunamaz mı?

köle.- pardon abi, saygılar. bulunur abisi.

sokrates.- bu kaç ayak olur ? at yarışı gibi düşün olm.

köle.- sekiz.

sokrates.- peki abisi. şimdi bu yeni şekilde her kenarın boyunun ne olacağını söylemeğe çalış. birincide kenarın uzunluğu iki ayaktı. bunun iki misli olan ikincide ne kadar olur ?

köle.- tabii iki misli olur, abi.

Menon (Platon) Argo Versiyon

sokrates. - görüyorsun ya, menon ibnesi, köleye birşey öğretmiyorum amk: sadece soru sordum amk. şu anda o sekiz ayaklık kareyi verecek olan kenar ne uzunlukta dır, bildiğini sanıyor, öyle değil mi ?

menon.- ehehe evet. :p

sokrates. - peki, biliyor mu amk ?

menon.- yook la ne bilmesi, nerden bilcek o kıro!.

sokrates. - eheheheh. o bu kenarın, öncekinin iki misli olduğunu sanıyor ama amk?

menon.- doğru :p

sokrates.- şimdi bak olm, kendiliğinden nasıl doğru bir sırada hatırlayacak, iyi izleyin beni amk. (köleye) söyle bakalım deliğanlı: iki misli alınan bir kenar, iki kere daha büyük bir şekil meydana getirir diyorsun, di mi ? tamaaaam, şimdi beni iyi dinle. ben bir kenarı uzun, bir kenarı kısa bir şekil demiyorum amk, aradığın öyle bir şekil ki, birincinin her yönden benzeri olduğu halde onun iki misli, yani sekiz ayaklık olsun. bak bakim, kenar iki misline çıkarılınca bunu elde edebilir misin ?

köle.- evet abi.

sokrates.- şu gördüğün kenar var ya. ahaha sana girsin! ahaha yok la yok, şu gördüğün kenara kendine eşit bir uzunluk katarsan, iki misline çıkarılmış olur mu?

köle.- doğrudur abim.

sokrates.- o halde biz böyle dört kenar çizecek olursak, sekiz ayaklık şekil bu kenarlar üzerine kurulmuş olacak.

köle.- heeeğ.

sokrates.- birincinin örneğine göre şimdi dört kenarı da çizelim. şimdi bak bakim aslan parçası, senin söylediğin sekiz ayaklık şekil meydana geldi mi?

köle.- geldi abi.

sokrates.- bu yeni şekilde dört ayaklık ilk şekle eşit dört şekil var, di mi?

köle.- heğ.

sokrates. - o halde bu yeni şekil dört kere daha büyük olmayacak mı lan?

köle.- tabii öyle olacak abi nolacığıdı başka?

sokrates.- şiveni sıkım amk. neyse. birşey başka bir şeyden dört kere daha büyük olursa, onun iki misli mi olur?

köle.- böyle şey olmaz amk.

sokrates.- ee, sen söyle o zaman amk, ne olur lan, nolor??

köle.- dört misli olur abim.

Menon (Platon) Argo Versiyon

sokrates.- eee gördün mü koç, bir kenarı iki misline çıkarmakla, iki kere değil, dört kere daha büyük bir şekil elde ediyon.

köle. - he valla.

sokrates. - dört kere dördün on altı eder, de mi?

köle.- heğ.

sokrates.- o vakit hangi kenarla sekiz ayaklık bir şekil elde edebiliriz? bu son kenar bize birinci şeklin dört misli büyüklükte bir şekil vermiyor mu lan?

köle.- veriyon.

sokrates.- bu kenarın yarısı uzunluktaki kenar da dört ayaklık bir şekil meydana getiriyor, di mi ?

köle.- evet abi.

sokrates.- pekiğğ, sekiz ayaklık şekil dördlüğün iki misli, on altılığın da yarısı değil midir?

köle.- tabii abi ayıpsın.

sokrates. - o halde bize birinden daha kısa ötekenden daha uzun bir kenar lâzım.

köle.- kapıp getirim abi?

sokrates.- öyle değil lan, bi dur. şimdi nasıl düşünüyorsan aynen öyle delikanlı gibi cevap ver : ilk karemizdeki kenar iki, ikincideki dört ayak değil miydi?

köle.- doğrudur abim.

sokrates.- o halde sekiz ayaklık bir şekil elde etmek için bize, iki ayak olan birinciden daha uzun, dört ayak olan ikinciden daha kısa bir kenar lâzım.

köle.- evet.

***

sokrates. - anımsama yolunda onun şimdiden ne kadar ilerlediğini gördün mü olm, menon. düşün amk, sekiz ayaklık kare kenarının ne olduğunu bilmeden, bunu şimdi de bilmiyor ya, bildiğini sanıyor mal eheh, hiç bir güçlüğü farkında olmadan, bilen adamların güveniyle cevap veriyordu ibne. o şimdi çıkmaza girdiğinin farkında... göte geldi ibne.bilmiyor ama, bildiğini sanmıyor lavuk.

menon.- hakkın var aga.

sokrates. - bilmediği şey karşısında şimdiki durumu daha iyi değil mi?

menon.- evet, bence de öyle amk.

sokrates.- onu çıkmaza götürdük, yassı balığın yaptığı gibi uyuşturduk, ağzına sıçtı mı, ona bir zarar verdik mi ?

Menon (Platon) Argo Versiyon

menon. - yok lan bişi olmaz ona, o ne köpektir oo.

sokrates.- ya olm ben çok aldanyorum, yahut onun, gerçeğin karşısındaki durumunun ne olduğunu bulmasına iyi yardım ettik. çünkü şimdi, bilmediği için, araştırmaktan zevk duyacak; halbuki daha önce, herkesin karşısında bir karenin iki mislini elde etmek için, kenarının iki mislini almak gerektiğini hiç çekinmeden söyleyebiliyordu kefal.

menon.- heralde.

sokrates.- bilgisizliğini anlamasından doğan sıkıntıyı ve bilmek isteğini duymadan önce, bilmediği, fakat bildiğini sandığı bir şeyi araştırmayı veyahut öğrenmeyi dener miydi?

menon.- yok be abi.

sokrates.- o halde uyuşması işine yaradı.

menon.- ehh, gibii..

sokrates.- şimdi girdiği bu çıkmazda benimle araştırmaya devam ederken, hiçbir şey öğretmediğim halde, ona neler bulduracak, görcen amk. ben onu sorguya çekmekten başka bir şey yapmıcam. sen de, ona düşüncesini sorularıyla söyletecek yerde ders vermeğe kalkışmamam için bana göz kulak ol, (köleye dönerek) cevap ver la. önümüzde dört ayaklık bir şekil var, değil mi?

***

anytos. - arkadaşlar kim, sokrates, tanıyo muyuz?

sokrates. - ya artis artis konuşan (sofist) tipler olduğunu sen de biliyon hacı. salla. napıyon akşam, geliyon mu kaveye?

anytos. - yok be abi, akşam tapınağın orda içicez (symposion) arkadaşlarla.

sokrates. - vaay ortam yapıyosun abini çarmıyosun?

anytos. - olur mu abi, ben seni almaya geldim, cukka sağlam, iyi bi içelim diyorum bu akşam, kafaları kiralım.

sokrates. - olm gene mi kız meselesi yoksa?

anytos. - anlatırım be abi, şimdi şey yapmayalım.

sokrates. - eheh genç adamsın olur öyle. neyşe şu lavuklara selam verim de kaçızlayalım. (menon'a dönerek) gençler! hadi ben kaçtım, muhabbetiniz daim olsun.

menon.- sağol abisi, yine bekleriz.

sokrates. - taaam la taam, hadi eyvalla.

Bardağa bakma biçimlerinden siyıldım Arşimetçiğim...

‘ Tavuk mu yumurtadan çıkar, yumurta mı tavuktan?’ diye sormuşlar horoza, horoz da demiş ki “hiç polemiğe girmem, ben sikerim”. Şimdi diyorlar ki bana bardağın dolu tarafından bak bir de, hep boş tarafından bakıyorsun. Ben de diyorum ki onlara “hiç polemiğe girmem, ben içerim”. Arşimetçiğim sıkıldım bu klişe tartışmalardan, insanların tartışırken egolarını bir kürsü gibi kullanarak fikirlerini kulaklarıma boca etmesinden. Hem çok analitik gibi gözüküp hem çok ezberciler. Benim kafa uçuyor arşimet, hafıza birimim yerle bir, algı depolaya depolaya kafada yer kalmadı. Bir şeyler biliyorum ama nerden bildiğime emin değilim. Rüya mı görüyorum, sanrı mı yoksa çözemedim. Okulda uyurken mi öğrendim bunları, ve yahut başka bir konferansta falan, yoksa uyur- okur muyum ben dayımoğlu? Uyurken okuyor muyum ben? Velakin uyanırken okuduk- larım bile net olarak kalmıyor hafızamda...

Neyse Arşimet usta, senin de işin zor bu hususta, yağmur gelecek diyorlar, sahi damla damla yağmur, nasıl bir sel oluyor? O mini minnacık masum taneler nasıl örgütlenip yıkıyor ortalığı? “Allah’ın kudreti dersene” bana yaşına başına bakmam çıkarım şişeyi kafana, yani sen de çözemediyse ‘ne sikime’ okuttular onca formülü okullarda bize...

Şimdi sen anlarsın bu işlerden Arşimet Hoca, sıvıların dengesinden, rakım da bitmiş, yap bir güzellik bana, ama rakıma buz istemem, sevmiyorum tadımın kaçmasını, kaçmasın tadı rakının, suya atabilirsin ama iki tane buz. Şimdi kızacaksın bana Arşimet Hoca, “bunun için mi okuduk lan onca sene” diyeceksin, ya da öyle diyecek gibi bakıyorsun. E be Hoca ben mi sana dedim “ömrünü bu sikindirlik işlere harca” diye, hem öyle götün kalkmasın ‘suyun kaldırma kuvveti’yle, bak Ömer Hayyam’a şarabını da içmiş, aşkını da yaşamış, sayılarla yapacağını da yapmış. Yani sen naaptın Hoca? Bir ömür geçer mi sadece bilimle, namazla, niyazla, felsefeyle, zartla, zurtla... Şarabın tadına bakmayacak mısın? Ya aşkın? Ama yine sana kardeş tavsiyesi ‘bokunu çıkarma’. Hiçbir şeyin bokunu çıkarma. İnsanlar tüketmeyi buldular, boku çıktı zaten her şeyin...

Arşimet Hoca vakit geç oluyor, benim evde bir kişilik yer var istersen salonda uzanır yatarsın, taksi parasını kırışırız ama, Kadıköy’den Kuzguncuk 17 lira yazıyor Hoca... Benzinlikten de ikişer tane cila alırız... Haydi hesabı iste...

Hebrew-hebrew@sizofren.im

Başka bir adla uyandığı şehrin meydanında uçuşan, sararmış yapraklar ve henüz başlamamış olan yağmurun verdiğı tedirginliğı yaşayan kediler vardı. Sığınacak bir yer ve sığındıkları yerde ya rahat bir uyku ya da bu yerden gelişmekte olan olayları izlemek istiyorlardı. Şehrin ışıklarının bu kötürüm yandıkları saatlerde; tren garı, bekleme salonunda uyuyanları çıkartma görevini üstlenmiş görevlinin zalim sesiyle yankılanıyordu.

Uyandı. Hiç kimsenin adını bile bilmediğı bu şehirde tahta döşemelerinin gıcır damasıyla ünlü otel odasında uyandı, oda da bulunan bordo ve ağır perdelerle göz gezdirdikten sonra banyoya seğırtti. Aynaya bakmadan yüzünü yıkadıktan sonra doğrudan yatağı uzandı. Saatli maarif takvimini son gördüğü günü anımsamaya çalıştı ve aynayı yapan ustanın ve diğher herkesin aynaya baktıklarında kalan suretlerinin betimlendiğı o mekanı...

Susadı. Bir yalnızlık perisinin ona seslenişini duydu. Periyi bir sinek gibi öldürme isteğıyle dolup taşı. Merdivenler, sarmal merdivenler... Yalnızca çıktı. Yürüdü, şehrin meydanı açık griden koyu griye doğru yol almıştı ve yağmurla ve havanın kararmasıyla ve onun yürümesiyle git gide kararıyordu. Bu şehrin ölüleri acaba ne kadardır uyumuyorlardı?

Sustu. Sonunda yıllar boyu hiç yakasını bırakmamış olan bu ses sustu. Senkron bir halde zihninde yankılanan müzik sustu. Peri sustu. Perdeler sustu. Kediler sustu. Görevli sustu. Başkası konuşmaya başladı. Ne yaşadığın bu zindan ne de hiç uyumadığın o yatak, ayna kadar anlamsız değıl!

Bordo perde açıldığında pencerelerin açık olduğı yağmurun şiddetini iyice artırdığını gördü. Çok uzakta iki kedi demir bir çöp kovasının altından şehri seyre dalmıştı. Neydi ve ne zamandır burada bu perdenin arkasında hiç tanımadığı insanlara anlatabileceklerini anlatıyordu? Sonunda onun bu yalnızlığına ve başka bir adla uyanmasına yani hastalığına özenenlere şunu anlatmayı başarmıştı. Acılar, uzaktan göründüğü gibi değıldir!

Barda, müzik sesi oldukça yüksekti ve geçici duyma bozukluklarına dair bir uyarı da yapılmamıştı. Kalabalıktan dolayı içerde yürümek mümkün değıldi. Bu şehir korsanların şehriydi! Şehrin meydanının hemen ilerisinde okyanusu iç denize bağlayan bir kanal mevcuttu. Bu kanalda artık hiç balık yaşamıyordu. Otelin hemen arkasında bulunan şehrin en yüksek noktasında kayalar ve bu kayaların üzerinde üşüyerek bir sonraki günü bekleyen iki adamın konuşması da şu cümleyi içeriyordu ve tüm bu cümleyi bize rüzgar ilettili: "Ne zaman bir bütüne doğru yol olsam; o yoldan buldozerler geçiyor!"

Başka bir adla...

Üst üste üç defa hapsşirdi. Pencereyi kapadı, perdeyi kapadı, banyoda açık unuttuğu suyu kapadı. Kapıyı açtı!

Barmene doğru bir kart uzatıp:

“Burada olmanın bedeli nedir?” diye sordu!

“Zaman” diye cevap aldı!

Dans eden korsanlardan birine yaklaştı, omzuna dokundu, korsan onun gözlerinin içine baktığında öpüşen bir çifte bakıp, ona sarıldı. Ne olduğunu idrak etmekte güçlük çeken korsanın tek gözünden üç damla gözyaşı barın tahta döşemelerinin arasından yağmurdan kaçıp sığındığı yerde uyumakta olan kedinin gözlerine damladı. Kedi uyandı! Esnedi. Gerindi.

Yerle bir olmuş şehrin kalıntıları arasında lanet arayan biri vardı. Çok sinirliydi. Durmadan küfürler savurup o göz göze geldiği andaki yıkımı unutmaya çalışıyordu. Süsler ve vitrin ışıkları anlamsızdı. Göz kamaştırıcı ne varsa yalnızca kısmen aydınlatıyordu. Kötü kokan bu şehrin sokaklarında yürümekte olan binlerce on binlerce ve milyonlarca yaralı ruhun ancak yarısını sarabildiği tütünüyle selamlanışını izlemek onun için bir yıkımdı. İzlemek en son yapmak istediği eylemdi. Ne olursa olsun, başka bir adla uyandığı bu şehrin meydanında bir heykel, heykelin karşısında bir eczane bulunmamalıydı. İlaçlarını almayı unuttuğu bu eczane hiç bir zaman başka bir şehir olmadı ve ne de... ↻

AGANİPPE

Bir şişe şarabı yuvarlamıştık. Satranç taşlarının gövdelerinden fışkıran üç boyut bizi zamandan mekandan bağımsız bir yere sadece olabileceğini düşündüğümüz için bağlıyordu, tam 2 santimlik sigara filtresini yerleştirdiğim tütünü bağlarken yıllar önce Taksim'deki Sirius Ufo Merkezinde 550 saatlik görüntü olduğunu hatırlıyordum. Şarap içiminde zorluk yaşayanlar için “Önce hafifçe yudumla gerisi gelir” cümlesi aklınızda iki kere yankılsın. İkinci şişe şarabı açtığımda tek başımaydım ve önce ufak yudumlar alıyordum içiminde zorluk yaşadığımdan değil üzümün tadını hissedebilmek için, “tuz koyarsan sirke, şeker koyarsan şarap olur”.Sonra şarapla ısınmaya yalnızlıkla soğumaya başlamıştım. Şarabın yanına ekmek almak için mutfağa uzadım, teflonlarda metal kaşık kullanmayın. Kaşık dediğimde ürperenler olduğunun da farkındayım. İlgilenmeden odama geri dönüyorum. Burda üflenti yok, şarap ve tütünü dışında keyif verici,acı verici herhangi bir illegal/legal madde yok. Bir duraktayım sanki gelecek otobüsü beklerken uçaklara otostop çekiyorum.Dinlediğim müzik dışında tek ilgilendiğim konu sardığım tütün.Kafam düşmek üzere dalıp gidiyorum ne düşündüğümü kestiremeden.Müzik hareketlendiğinde biraz uyanır gibi oluyorum sırtımı dayayacak yastığı bulup arkama yaslanıyorum.Uyumak üzereyim.Midemi düşünmeye başlıyorum.Yediğim ekmek iyice bastırılmış olmalı ki fazla takmıyorum.Müzik ağırlaşıyor.Şaraptan son yudumu alıp şişeyi yatağın kenarına bırakıyorum.Yastığı yatay hale getiriyorum uyumak için kafamı yastığa gömdüğümde zil çalıyor, irkiliyorum.İrkiliyorum,zil çalıyor.

“Gelen kim olabilir ki?”

Tanışlar aklıma geliyor bir bir, hepsi negatif çıkarken.Zil bir daha çalıyor.”Güzel bir kadın herhangi bir sebeple kapımda olabilir.” düşüncesi zihnimde yakınlıklandığında tekrar zil çalmadan kapıda bitiyorum.Kapıyı açıyorum.Karşımda saçları omuzları hizasında uzun sakallı bir genç.

“Pardon abi rahatsız ettim.Bodrum katına yeni taşındım da.Normalde komşu komşudan kahve falan ister ama benim fena halde müziğe ihtiyacım var.Herhangi bir müzik çalan aygıtın var mı?”

Soru karşısında afallamış, gelenin kadın olmadığı düşüncesi , sadece sıcaklık

hissetmek istemenden dolayı hayal kırıklığı yaratmıştı. Ama karşımdakinin ilginç sorusuyla beraber üslubu hiç de fena gelmemişti. Cevabı düşünürken süreyi uzattığımı henüz fark etmiştim ki:

“Abi sen takılıyordun galiba. Kusura bakma!”

“Yok birader biraz şarap içmiştim uyuyordum nerdeyse, bir düşüneyim müzik işini. Şimdi, ben de bilgisayardan dinliyorum. Yalnız bir radyo olacak. Kullanmadığımdan edevatın durduğu göze atmıştım. Bir bakayım biraz bekle.”

Doğrudan edevatın durduğu mutfaktaki en alt çekmeceye yöneldim. Ne kadar süre geçti bilmiyorum lakin bir süre radyonun pillerini aradım. Sürenin uzadığını fark edince radyoyu alıp çıktım.

“Abi bu var ama pilleri bulamadım. Saat kaç?”

“Saatim yok”

“Bilgisayara bir bakayım”

Saat üç buçuğa geliyordu. Şu an tam olarak gördüğüm saatin 3.27 olduğunu hatırlıyorum.

“Abi bu saatte açık market bulamazsın, bulsan da büyük pil olacağını sanmıyorum. Bunun pilleri olması lazımdı, istersen gir 5 dakika bakayım.”

“Rahatsız etmeyeyim?”

“Yok, zaten yalnızlıktan sıkılıyordum”

“Geç abi otur”

Adam antredeki masaya geçtikten sonra. Susadığımı fark ettim. Su damacanasının pompası zorla çalışıyordu. Biraz küfrederek bir bardak bulup suyu doldurup içtim.

“Bakayım buralara, kolilerin içinde olması lazımdı diye hatırlıyorum sen bir sigara yak, sararsan tütün var bilgisayarın önünde.”

“Yok abi yardım edeyim mi? Hani bu kadar ihtiyacım olmasa istemezdim”

“Hayrola bir hatun durumu mu var?”

“Yok abi, yalnızım evde”

Bir tarafından kolileri karıştırıyordum.

“Ben de yaşadım bodrum katta, ev mi daraltıyor”

“Yok abi”

Kolileri taramaya devam ederken.

“Üflüyor musun, o sebepten mi ihtiyacın var müziğe. Hani genelde komşular kahve falan istemeye gelir de.”

“Üflemek derken?”

Aganippe

“Esrar”

“Yok abi işim olmaz o işlerle benim”

Kolileri aramaktan biraz da sarhoş olduğumdan bıkmıştım.

“Birader bulamadım. Zaten yalnızım evde gel kafana uyarırsa bir şarap daha var , biraz içer sohbet ederiz. Tanışmış ta oluruz. Höduk bir tipe benzemiyosun”

“Gitsem iyi olur”

“Kıbarlık yapmayı pek sevmem, birader keyfine göre kalmak istersen bana uyar. Okuyor musun?”

“Üniversite öğrencisiyim”

“Bölüm?”

“Felsefe”

“İyi. Ben severim felsefeyi. Nietzsche okutuyolar mı size?”

“Biraz, ben pek anlamam”

Bu arada bilgisayarın yanına geçmiştik. Yalnızlıktan, ev durumlarından ,yazmak-tan, kadınlardan, bir süre sohbet ettik. Tanışma faslı biraz ilerleyince konu kapımı çalışına gelmişti.

“Birader, sen “Takılıyordun galiba” diyince üfenti olduğunu düşünmüştüm. Çok yaygın da”

“Abi ben de sen kapıyı gözler kıpkırmızı uykulu bir biçimde açınca senin için benzerini düşünmüştüm.”

“Daha önce kullandın mı?”

“Kullandım, başka maddelerde kullandım. Sonra bıraktım.”

“Bende de benzer hikaye”

“Kolay oldu mu bırakman?”

“Abi bir mevzu var. Aslında müzik ihtiyacımda ondandı?”

“Nedir?”

“Aganippe”

“Madde mi?”

“Değil. Söyledim ya kullanmıyorum diye. Abi ne olduğunu tam olarak bilmiyorum. Araştırdım bulamadım. Eski yaşadığım evde bir kutunun içinde buldum. Benden önceki kiracı bırakmış. Kağıdın üzerinde Aganippe yazıyordu. Mitolojiden bir kavram. Altında da nasıl kullanılacağını yazıyordu. Atmadım. Gel zaman git zaman aklıma düştü. Bi gece para yok pul yok. Ulan bi deneyeyim dedim. Açtım okudum. Aklıma da yattı. Sonra bir kullandım. Epey de vardı.1 yıldır madde tüketmiyorum çok nadir alkol alıyorum.”

“Nasıl bir şey bu?”

“Alkol gibi yalnız felaket oluyorsun. İstersen deneyebiliriz.”

“Madde olmadığına emin misin?”

“Abi epey tükettim daha önce böyle bir şeye rastlamadım”

“İlgimi çekti”

“Yalnız abi bir durum var. Sen yazıyorsun di mi?”

“Elimden geldiğince”

“Abi bugüne kadar kimseyle paylaşmadım. Hem tükenmesini istemediğimden hem de yalnızken yaşadıklarımı başkasının yanında nasıl olacağını kestiremediğimden”

“Müziğe neden bu kadar ihtiyaç duyuyorsun peki?”

“Anlatamam. Yazın böyle sıcaaktan bunalırsın da su ararsın ya onun gibi oluyor. Daha önce bir kez müziksiz kullandım. Dayanamadım. Gece yarısı sokakta müzik arıyordum en son. Sabahı zor getirdim. Ondan sonra bir daha müziksiz kalmadım. Bu gece de bozulacağı tuttu.”

“Ne sıklıkta kullanıyorsun, adı neydi anlayamadım tam?”

“Aganippe. Abi, sıklığı konusunda bir şey söyleyemem. Ne zaman kullanacağına sen değil, o karar veriyor.”

“Bağımlılık mı yapıyor?”

“Sanmıyorum. Çünkü 1 yılda kullanmam bir elin parmaklarını geçmez. Yoksunluk da duymadım. Ama tam tarihinde kullanmadın mı işlerin iyi gitmiyor.”

“Hiç anlamadım. Ama fena halde ilgi mi çekti?”

“Daha önce hiç başka birisiyle kullanmadım biraz çekiniyorum ama olabilir diye düşünüyorum.”

“Görmem lazım”

“Buyur bak abi “

Antredeki masanın yanındaki sandalyenin yanına kadar gitti. Sandalyeye astığı ceketinin cebinden bir kanyak şişesi çıkardı.

Elinde tutuyordu. Rengi siyaha yakındı. İlk gördüğüm anı unutamıyorum. O andan beri gün boyu aklımda dolaşıyorum ama rahatsız etmiyor. Şişeyi bilgisayar monitörüne yaklaştırdım. Renk siyah gözükmesine rağmen mavi tonlardaydı.

“Nasıl içiliyor bu menet?” diyip şişeyi tam açacaktım ki.

“Aman abi, çok yoğun kokusu”

Kapağı kapattım.

“Bir bardağa koyuyorsun. Üstüne tütün döküp yakıyorsun. Bardaktaki dumanı

Aganippe

çekiyorsun. Bu dalga yarıyor. Tütünlü birlikte çekiyorsun”

“Ne kadar koyuyorsun?”

“Su bardağını dolduruyorsun, rahat yakabilmek için yaktıktan sonra şisesine geri koyuyorsun. Bu yüzden hiç bitmeyeceğini düşünüyorum.”

“Yanında eksilmiyor mu?”

Elindeki nerdeyse ağzına kadar dolu olan kanyak şisesini göstererek .

“Bir yılda bu kadar eksildi. Bir kapak kadar. O da koyarken dışarı damlayanlar. Abi, izinle ben içeceğim. İstiyorsan sana da koyayım”

“Koy bakalım”

“Bana bir bardak verirsen.”

“Tamam getiriyorum. Antrede içsek”

“Olur”

Antrede masanın yanında dikilirken arkadaş bardaklara kendini uzak tutarak doldurdu.

“Abi sendeki tütün daha iyi olur.”

İçerden getirdim.

“Yeter mi bu kadar.”

“Fazla bile.”

Tütünleri eline aldığı anda biraz duraksadı.

“Abi senden bir şey rica edicem”.

“Buyur”

“Bugüne kadar hep deneyimlediklerimi yazmak istedim. Yazamadım bir türlü. Uyandığında hemen yazarsan çok sevinirim”

“Bayılıyor mu?”

“Yok içince anlayacaksın. Yarın işin var mı?”

“Öğlen uyansam iyi olur.”

“Merak etme kaçta uyanmak istersen o saatte dimdik ayaktasın.”

“Neden sordun o zaman?”

“Yazabilecek vaktin var mı diye, benim için oldukça önemli.”

“Bakarız”

“Sevinirim. Ben yaktığımda hemen çekeceksin sonra alevi ben söndürürüm.”

“Hadi bakalım. Müzik iyi mi?”

My Dying Bride çalıyordu.

“Hiç fark etmez abi. Ne dinlersen dinle.”

Dedi ve tütünleri bardağa koyup, hızla yaktı. Bardaktan yükselen dumanı sanıyorsam ağızla sağa sola kaçanları da burnuyla çekti.

Benim zihnimde o anda sadece “Dinle” sözcüğü ardı ardına yankılanmaya başlamıştı.

O kadar çok tekrar ediyordu ki bir an “İçmesem mi?” diye aklımdan geçirdim. Arkadaş kafasını kaldırdığında hiçbir şey olmamış gibiydi. Sakin bir biçimde tütünleri yeniden yerleştirdi ve yaktı. Eğilip dumanı olabildiğince çekmeye çalıştım. Dumanı çekerken kalp atışım çok hızlanmıştı. Kafamı kaldırdığımda içtiğim şarap aklıma geldi. Kalp atışım yavaşladı.

“Alkolle dokunmaz mı?” diye soracaktım ki.

“Dokunmaz mı?” “Dokunmaz mı?” “Dokunmaz mı?” “Dokunmaz mı?” “Dokunmaz mı?” “Dokunmaz mı?” “Dokunmaz mı?” “Dokunmaz mı?” “Dokunmaz mı?” “Dokunmaz mı?” “Dokunmaz mı?” “Dokunmaz mı?” “Dokunmaz mı?” “Dokunmaz mı?” “Dokunmaz mı?” “Dokunmaz mı?” “Dokunmaz mı?” “Dokunmaz mı?” “Dokunmaz mı?” “Dokunmaz mı?”

Diye zihnimde tekrar etmeye başladı. Ses çıkmamıştı ağızımdan. Ama sanki konuşuyordum.

“Dokunmaz” diye arkadaşın sesine benzer bir ses duydum zihnimde. Arkadaşa baktım gözlerini görmüyordum. Gözlerinin olduğu yerde sadece beyazlık görüyordum. Ağızından ses çıkmamıştı anlayamadım. Ama zihnimde sesi duymuştum.

“Gözleri arama” dedi sanki ses yine sadece zihnimdeydi ağızından çıkmamıştı. Dikkat etmeye çalıştım.

“Aynayı göremezsin” dedi ağızından yine ses çıkmamıştı. Teyit etmek isteyerek konuşmaya çalıştım. Sesim çıkmıyordu.

“Ses...” demeye çalışırken düşündüğümü fark ettim. Düşündüğümde sesim duyuluyordu.

“Bilmiyorum” dedi yada zihnimde öyle duydum.

Kavramaya başlamıştım. Ses çıkarmaya gerek yoktu. Düşünmem gerekiyordu sadece duyması için. Duymam için sadece düşünmesi gerekiyordu. Kendimi oldukça rahat hissediyordum. Dışarıdan nasıl görüldüğümü merak ettim. Sanki değişen hiçbir şey olmamıştı sadece sesler zihnimdeydi, masaya elimle tıklattım. Sesi çok uzaklarda sanki arayıp bulmam gerekiyormuş gibi hissettim. Aynaya bakma ihtiyacı duyuyordum.

“Dikkat et” dedi yada öyle duydum.

Aganippe

Aynanın önüne gittim. Aynaya baktım. Ayna yoktu ya da aynada görüntü yoktu. Elimi uzattım. Dokunurken sanki elim kayboluyor gibiydi. Ayna yansımıyordu.

Hızla uzaklaştım. Heyecanla arkadaşına anlatmak için içeriye geçtim. Sakin bir biçimde pencereden dışarı bakıyordu.

Bilgisayarı görünce müzik aklıma geldi. Sanki masanın başından beri hiç duymamıştım. Müziği duymaya başlayınca heyecanım azaldı. Her şeyin rayına oturmaya başlamıştı. Konuşma isteği ortadan kalkmıştı.

“İşte bu güzel” dedi ya da öyle duydum.

Evin içinde gezinmek istedim, mutfığa geçtiğimde. Müzik değişmişti. Geri geldim odadayken çalan müzik devam ediyordu. Anlayamadım. Tekrar mutfığa gittim. Geri geldim. Müzik değişiyordu.

“Dinle” dedi ya da öyle duydum.

Konuşuyor muyuz diye soracaktım ki düşünerek. Zihnimde sadece “Konuşuyor...” yankılandı.

“Duyuyorum, duyuyorsun” dedi ya da öyle duydum.

“Müzik” dedi ya da öyle duydum.

Bundan sonraki diyalogları sadece his olarak hatırlıyorum. Sanıyorsam ben yerde yatağa sırtımı dayamış oturuyordum arkadaş ise pencere kenarında duvara sırtını dayamıştı. Bir ara yastık verdiğimi hatırlıyorum. Dışarıdan bakıldığında sanıyorum ki karşılıklı susuyorduk. Önce bana müziğin neden değiştiğini anlattı. Anlattığından algıladığım kafamda mekanları bölmüş olduğumdu. Ne kadar mekana bölsem o kadar farklı daha önce duyduğum müzik çalıyordu. Zihnimde ben canlılığından bahsettim seslerin. Müziğe neden o kadar ihtiyaç duyduğunu algılamıştım. Eğer hakikaten bir kaynaktan kaynaklanan müzik olmazsa bir merkezin olmuyordu. Ne kadar mekana bölersen zihnini, basit bir şekilde mutfakla odanın ayrı yerler olduğunu düşünüyorsan o kadar farklı müzik duyuyordun. Hep fonda kalıyordu ve canlıydı. Merkezin olmadığı düşüncesi ise seni sürekli bir merkez arayışına itiyordu. Hakikaten duyduğun bir müziğin dokunduğun bir gerçekliğin olmasını istiyordun. O merkez olduğunda ise, o merkeze dönecek şekilde her türlü gezintiyi yapabiliirdin. Bir ara kapatmak istedim, bilgisayarda çalan müziği. Sanıyorum ki birkaç saniye geçti. Zihnimde çok fazla müzik duymaya başlamıştım. Kayboluyordum dayanamadım hemen açtım tekrar. Müziğin ne olduğu önemli değildi. Nasıl olduğu da... Sadece bir merkez olmasının ihtiyacını duyuyordun. Konuşmalarımız ya da düşünmelerimiz epey sürüp gitti. Konu ne olursa olsun karşılıklı düşünüyorduk. Benim zihnimden anlattığım evrenin dış sınırının boşluk olması fikri arkadaşın ilgisini

epey çekmişti. Verdiği boş küme örneği gözümün önüne gelmişti. Sanki tahtaya çizilmiş gibi. Matematikteki boş kümenin içerisinde dolu ya da boş olduğu, dışının dolu ya da boş olduğu, burada söylediğinin sadece az yoğunluklu anlamına geldiğini salt boşluğun ise sadece boş kümenin sınırında olduğunu, boş kümenin içinde dışının da dolu olduğunu örneklemişti, anlatmıştım. Sınır dışında her yerin enerjiyle dolu olduğunu bizimde Aganippe içtikten sonra sadece boşluğu hissettiğimizi bu yüzden sınıra yakın olduğumuzdan enerji olarak sesleri mekanlara böldüğümüzü, ışığın yansıma özelliğini gördüğümüzü anlatmaya çalışmıştı. Sözcüklere dökemediklerim bu şekilde.

En son olarak arkadaş adva diye bir ‘şey’den bahsetti. Dedi ki “Adva insandı ve iki kişiydi”. Sonra “Hastalık” dedi; ”Hastalığın hasta yoluyla sağlam insan bulaşması”dedi. Artık gitmesi gerektiğini belirtip sessizce kalkıp gitti.

Yalnız kaldığımda kalkıp yatağa geçtim. Yeni açtığımız ve çok içtiğimiz şarap-tan biraz yudumladım. Şarabın sarhoşluğunu hala olduğu gibi yaşıyordum. Yalnızlıktan bunalmıyordum. Odanın içini mekânlara bölmeye başlamıştım. Yatak, bilgisayar masası, çalışma masası bir de kapı kısmı olarak 4 e böldüm. Tütün almak için çalışma masasına gittiğimde müzik fonda farklılaşıyordu. Nereden böldüğümü algılamak için gezintiler yapıyordum. Kafamda mekânı bölümleyişim değiştikçe müzikte değişiyordu. Sonunda tekrar yatağa döndüm. Yatakta duyduğum müzikle bilgisayardan yayılan müzik farklıydı. Aklıma kazınmış, sorsalar “Bilmiyorum.” dediğim sadece bir kez dinlediğim müzikler dahi baştan sona zihnimde çalışıyordu.

Daha önce epey madde kullandığımdan, yatağa yattığımda madde değilse oldukça hoş, ama tüm numarası bu kadarsa arkadaş fazla abartmış diye düşündüm. Uykunun gelip gelmediğini düşünürken sarhoşluğumun sürdüğünü fark ettim. Saate baktım sabah oluyordu hiçbir zorunluluğumun olmamasına rağmen 12’de kalkayım diye düşündüm. Uyumak için gözlerimi kapattığımda gördüğüm ışık yüzünden korkarak yerimden sıçradım. Verdiği his yüzünden yavaş yavaş yeniden gözlerimi kapatmak istedim bu sefer yavaşça kapadım. Beyaz fonda karanlıkta birinin öldüğü düşüncesi ses olarak zihnimde yankılandı. Gördüğüm sadece karanlıkta kıpırtılardı. Son bir soluk verme sesi duyduğumda vücut şeklide bir elektrik gözlerimin önüne geldi. Ona bir ad vermemi istedi. Aklıma ilk gelen Aganippe oldu. “Olmaz” dedi. Elektrik rengi bazen mavi tonlarda olduğundan zihnimden “Mavsi” diye bir sözcük geçti. Elektrik kabul ettiğini söyledi. Yataktan kalktım mı? Bilmiyorum. Ama kalktığımı gördüm. Ne istediğimi sorduğunda odanın dağınık olduğunu gördüm. Evin temiz olmasını düşündüm. Burdan sonra gözlerimin açık mı kapalı mı olduğunu bilmiyorum ama ışık çok beyazdı elektrik çok hareket

Aganippe

ediyordu. Müzik mekanları böldüğüm ölçüde fazlaydı. Aralarda arada aklıma gelmeyenlerin olabileceği kuşkusuyla aktarıırken, yemyeşil bir dağ yamacında çimlerin üzerinde yuvarlanıyorduk elektrik hep yanımdaydı. Bir gölde yüzdüğümü görüyordum ya da gölde yüzüyordum. Bir kalenin burcundaydım. Kalenin yapıldığı taşlar arasında geziniyorduk elektrik. Film afişlerinin üzerinde yürüyordum. Yürüyen bantlarda koşuyordum gördüğüm bütün yüzlerde elektrik vardı, yalnız gözleri görmüyordum. Bir ara fondaki müzik durağanlaşmaya hemen ardından çoğalmaya başladı. Bir okyanusta buldum kendimi. Yataktan kalktığımı ya da iç odadan gelip bilgisayardaki müzik listesini yenilediğimi hatırlıyorum. Mesela bir şelalenin sularının arkasındayken sular önümde damlarken kayaların keskin kenarlarından korktuğumu bir yandan da önümüzdeki yıl yapacaklarımı planladığımı fark ediyordum. Arada evdeki ışıklar yanıp sönüyordu. Uyuduğumu düşündüğüm anlarda böldüğüm mekanların hepsinde bir müzik çalıyordu. Sanki evin içerisinde hareket ediyordum. Gördüğüm elektrik hep yanımdaydı. Ne kadar sürdüğünü tahmin edemiyorum ama saate arada bir bakıyordum. Bir ara müzik sanki çemberler çizmeye başlamıştı. Sonu tam olarak nerde bilmiyorum ama bir yerden sonra sadece sessizlik ve karanlık hissediyordum.

Ansızın uyandım. Saat tam 12.00'di. Kalktım. Ne olduğunu anlayamadım. Uyanırken sadece duyduğum ses "Vakti geldiğinde o seni bulacak" hissini veren sözcüklerdi. Tam olarak ne olduğunu bilmiyorum. Kalktım evin içinde gezinmeye başladım. Ne sesler ne görüntüler vardı. Yalnız ev tertemiz ve düzenliydi. Anlam veremedim.

Düzenli ve tertemiz evimde ayakta durmanın üzerinde kapının yanında askılıkta asılı olan anahtar aldım. Bodrum kata indim. Kapıyı çaldım açan yoktu. Dışarı çıktım. Bodrum katın penceresinde kiralık ilanı halen asılıydı. Marketten yumurta almak için eve gittim masanın üzerinde güzelce yerleştirilmiş cüzdanımdan para aldım. Dışarı çıktım. Yalnızlık hissiyatı silinmişti. Sokakta karşıdan oldukça alımlı bir kadın geliyordu. Gece gördüğüm elektriğin kadına geçtiğini gördüm ya da rüyamda gördüğüm bir sorguyu hatırladım. Kadın sanki geçerken konuştu benimle. Marketten yumurta aldım. Şaşkındım.

Eve geldim bilgisayarın başına geçtim. İnternette araştırdım durdum, mitoloji dışında bir yerde bulamayınca, neden sonra, hikayeyi yazmak aklıma geldi ve en son arkadaşın adını sormadığımı aklıma geldi. O saatten bu yazının son noktasının bulunduğu 28.10.2008 00.00 saatine kadar yazdım.

İSTANBUL FANZİN FESTİVALİ

4-5 MAYIS 2013 / BÜYÜKADA

4 Mayıs 2013 Cumartesi / 11.45

KADIKÖY (Beşiktaş İskelesi)

fanzinfestivali@gmail.com

masumum

Bütün hastanelerin psikiyatri bölümlerinden, tedavi gören hastaların

Hasta hasta

27 ölü

ATTA DUYARLILIK

kullanıyor

Dünyanın bütün hastaneleri nere

tabur bir ko

dar ölmek yasak

ruhunu parçala

Parçalarken bütünleştirm

Tek bir tüm dağınık

bunuzun iç düzeni nasıl

Kasım ayından beri

hesaplaşma talebi mahsur

Hasta ölüme

değillermi

28 ölü

Bakırköy C

Uyku hapları ölü

Otuz sekiz

rüyanın skandalı

felsefik hile

bulaştı suçlama

nedeniyle intiha

tutuk

yaralar nasıl

2 Yaşından
beri kafeste
Yaşıyor

Google peşinizde

ar

üç
cu
ğuş!

ikiyatr

3 boyutlu teşhis

la

a

i

ş!

UK
DBİR
STA

SI

r

Hastane bahçesindeki
kazi şaşkınlık yarattı

dell

uyanma vakti

gömleği

'KENDİMİ
ÇOK GÜÇLÜ
tekinsiz

Çok yanlış

'kısıtlı' görmek için

Rüyalar

çıplak gerçek!

Su Gibi Azizler

-Yanlış zamanda ve yanlış diyarın dar sokaklarında görenleri hayret içinde bırakan bir adam dolaşmaktaymış. Güneşli havaya rağmen adamın üzerine yapışan sırlıslık-lam trençkotunun altından salyangozun ilerledikçe sıvılarını arkasında bırakmasına benzer şekilde su sızdığı rivayet ediliyor. Kimi iddialara göre de adamın atkı ve gözlüklerle gizlediği suratı sürekli eriyen ama asla bozulmayan buzdan bir büst gibiymiş.-

Burası küçük bir kasaba ve tuhafıkların daha da tuhaflaşarak hikaye edilmesi insanımızın sınır tanımayan hayal gücünün bir sonucu olarak sık rastladığımız bir durumdur. Fakat ladin ormanına doğru gezintiye çıktığım bir öğle vakti nehrin kıyısına doğru öyle bir manzarayla karşılaştım ki gördüklerimde gerçeklik arayışına girmeksizin o şeye doğru yürüdüm. Beni fark edince istifini bozmadan elini uzattı, ister istemez tokalaştım. Görünürde adam sudan ibaretti ve bedeninin her noktasından oturduğu kayanın bitişiğindeki nehre doğru süzülmekte olan bir akıntı söz konusuydu. Fakat tokalaştığımız vakit adamın eli formunu kaybederek elime döküldü. Uzun berrak saçlarına uzanmak için beni bıraktığında tekrardan eline kavuşmuştu. Ben ıslak elimi korkuyla giysilerime sürterken buraya ait olmayan diyarlardan geliyormuş gibi duyulan sesiyle “Ne diye bu kadar şaşırдың anlayamadım” dedi küstahça. Yüzüne boş boş baktım. Devam etti:

“Aslında seninle tanışmıştık, uzun zamandır da etrafında dolanıyordum. Beni fark etmen için illa poz mu vermem gerekiyordu yani?”

Şaşkınlığımı unutarak hemen kendimi savunmaya giriştim: “Bir tür sapıksın o zaman?”

gülümsedi, “Beni insanca niteliklerle tanımlayarak hakkımda herhangi bir malumata erişme ihtimalini azalttın, o yüzden artık sana karşı gizemli bir tavır takınacağım.”

Ona insan formunda görüldüğünü hatırlatarak üstün gelmek istedim. Bunun üzerine hemen ağacın kovuğuna dalıp kovuğun şeklini aldı. Artık tam bir sıvı kıvamına bürünmüşse de tarif edemeyeceğim kendine has bir canlılığı vardı.

“Sana insan olarak göründüm zira az önce de belirttiğim gibi başka türlü beni algılayacak kapasitede olmadığını bizzat kanıtlamış bulundum. Hemen suratını asma. Ne idüğü belirsiz bir şeyim en nihayetinde, ama madem kırılıyorsun sana ciddi bir üslupla sesleneceğim.” Dedi ve kovuğun içinde buz tuttu. “Fark edilme aşamasını geçtiğimize göre esasında bana ulaşımını kolaylaştıracak olduğuna inandığım gizemli söylevime başlıyorum beni iyi dinle. Kimi zaman kayıtlarda adım Aziz Akar olarak görüldü. Beni Sainit Aqua olarak bilen bir topluluk da var oldu. Bunun çeviri hatası kaynaklı türevleri artırılabilir. Esas adımları şimdilik öğrenemeyeceksin. Ben sudan geldim ve suya gidiyorum...”

“Peki, sudan sebeplerden sudan sonuçlar doğar mı?”

“Ha ha ha, cıvıttığına göre bana çözünme izni vermiş olmalısın.” Önce eridi hemen sonrasında tekrardan insan formuna bürünerek yanındaki kayaya oturdu. Yakaladığımız sıcaklık iklimin de işini kolaylaştırmıştı. Sürekli bir akış halinde olmasına rağmen bozulmayan omzuna dokundum ve parmağım omzunda ufak bir girdap hissi veren bir delik açmış bulundu.

“üzerimde tuhaf deneyler yapma beni korkutuyorsun.” dedi alaycı bir tavırla. Güldüm, ne yani şimdi ben mi sapık olmuştum. Bir süre sadece estetik bir haz aramak onu izleyip ve suyun sesine dalmama izin vermişti. Sonra yeniden bilim adamı perspektifime geri dönerek onun yaşını öğrenmek istedim.

“ben sonsuzum, bunu normalde anlayamazsın lakin huzurunda dikilen sıfatım en azından sonsuzluğu sezebilme yardımcı olur diye düşünüyorum. hiçbir zaman genç ya da ihtiyar olmadım lakin gördüğün üzere bir miktar yaşlıyım” diyerek ıslak ve şakacı kolunu kafama değdirip bende soğuk duş etkisi yarattı. Şapşal bazen ne kadar istese de gizemli olamıyor diye düşündüm, nihayetinde saydamlığın ete kemiğe bürünmüş haliydi. Fakat bir süre sonra onda kendi aksimi izliyor olduğumu fark ettim. Bunu anlamış gibi gözlerini bana dikti. Mevzuyu geçiştirmek kaygısıyla “bakma bana öyle ıslak ıslak” deyip sırttı. Fakat yemedi.

“senin adlandırılmaz* ı tecrübe etmeni tercih ederim biliyorsun. Bende insana ve kendine dair olanı yaratmaya çalışarak kendinden başka hiçbir yere varamazsın ve bu beni yok eder. -elbette sana apaçık görünmemin tek koşulu senin tecrübendeki alışkanlıkların katılaştırdığı bir hale bürünmemdir, fakat esasen ben orada değilim.”

Gerçekten üzüldüğünü hissettim o yüzden bu konuda daha özenli davranacaktım. Özür dileyip gönlünü almak için ıslak yanağına bir öpücük kondurdum. Bu, dudaklarımda öyle bir tat bıraktı ki onu sonsuza dek kana kana içmek istedim. Algıladığım

Su gibi azizler...

şey sadece bir lezzetten ibaret değildi, adeta onu yaşıyordum ve aynı zamanda yuttuğum parçada onun da beni yaşadığını hissediyordum. Sanırım dolaysız iletişim böyle bir şeye tekabül ediyordu. Ben sarhoş gibiydim, onun da hiç gitmeyecek şekilde tekrardan keyfi yerine gelmişti,

“Endişelenme yalnızca suyun azizliğine uğradın.”

“Bir deniz kızına dönüşüp seninle yaşayabilirim”

“Beğenmedim. Şu atinalı at-kadınlardan olsana, ya da sadece bir balık ol.

“Dalga geçme ben ciddiğim.”

Bu son lafıma çok güldük, suyla ciddi düşünüyordum daha neler. Oysa halihazırda aynı dünyayı paylaşıyorduk milyonlarca yıldır. Kimsenin mitolojik bir varlığa dönüşmesine gerek yoktu.

ÜRKEK BİLGENİN EV DÜŞÜ

Sağ salim varalım evimize
Varsun yağsın kar, kapatsın
bıraktığımız tüm yolları.
Kırık otobüs biletleri
tren rayları var cebimizde
bir de, tüğsüz kuş kanatları.
Geri dönmeyi düşünmüyoruz
Sebepsiz çıkılan tüm yollarda
Belirsiz bir sebep vardır nasıl olsa!

Sağ salim varalım evimize
Kargaşa içindeyken şehrin damarları
Tren rayları var cebimizde
Atalım kırık otobüs biletlerini
Tüğsüz kuş kanatları
Ah, denizde yosun gibi...
Bırakmak mı dedin?
Neyi tutabildik ki yaşamda!
Boş ver! Bakma geriye
sağ salim varalım evimize.

Saç Aşkını Her Yere

kutsal gözlerin inancından hep güçlü
oysa işte bir anda ufuk kalbinde
düzgün sokaklarıyla bütün başkentler
çoktan yetim olan bütün resimler
bütün senfoniler, klasik kitaplar
hatta heykeller; bütün rönesans
kutsal gözlerinle bir anda kalbinde.

uçurt bakışlarını güneş ipin ucunda
gereksenen herkese ışığı ulaştır
yalan alışkanlığı olan suratlarımıza
doğuştan küskün çocukların aç midelerine
bütün evlere, sıradan geçen zamana
hatta diktatöre; bütün çağımıza
uçurt bakışlarını bir anda kalbinle.

her defa sevdiğin gördüğün her iyiliği
öylece önüne bakıp da yürürken
uçsuz maviliğe dalmışken çoğu zaman
başından beri rengarenk diye bazen
bütün evren, aynı sokaklar
hatta törenler, bütün karmaşa
her defa gör sevebilmek için.

ve sadece bir defasında
belki bir yarısı daha
vardır diye gözlerinin
ya da inancına güneş getir diye
bir yarım umudu vardır bekleyenin
yosun tutacak ışıkları loşluktan
o böyle aydınlık gözler görmedi
ne olur bak yüzüne.

bir anda ne güzel koktu odalar.

aşkın evrimle sonsuz ilişkisi

sen hayatın en çaresiz anında
duvarlar seni yalnız kılamaz
seni düşünürüm ömrümce
fikrim deler geçer her tuğlayı.

ilk günden başlamıştın çözülemeye
mağaralarda ne kadar kalabalıktık
hızla gelişir insan yalnız kalmayınca
aynı duvarlarda hızla mutlu olur
insanın insan kısmından emekle
seninle barış dolu bir evrende
yaşamayı düşünürüm ömrümce.

ben mutsuzları düşünürüm
gücümü, ufkumu, sevincimi
tutunamayanların hikayesini
bütün yalnız halimi
seni düşünerek gideririm.
bütün yalnız halini
düşünerek ömrümce.

umutla uğraşıp aşkta yol almakta
ileriye doğru her geçen gün
dur durak bilmiyorum
çok anneli çok babalı evlerim
her dalımda binlerce sevgi ödülüm
senin hayalini kuran çocukluğum
kendimi sana hazırlamışlığım
oldu.

ben çok tazeyim ellerine baharda.

ben tek bir rengim
ışığında her renge dönüşen
açıldıkça her tonunda keyif
ve asla kir tutmayan
yağmurunun ardında
başının üstünde yerim var
sen yeter ki göğe bak.

sen odanda direncini tut
ben yanında olacağım
seninle düşünür
seninle yazarım.

bilmeliyiz ki her güzel sıfat
ardından zorunda olduğumuz
doğumdan gelen yüklemeler
isimler en sevdiğimiz
her fırsatta konuştuğumuz
ilk fırsatta unuttuğumuz
aşk evrimin işidir
yaşamak ekip işidir.

tanrım cenneti geniş tut
bana umudu kanıtla
ben aşkı düşünürüm
ömrümce, ömrüm boyunca.

insan evrimini tamamlayacaktır

yaşça düşük kalırsın acımasızın yanında
adını çağırıldıklarında bir yarardan, üstlerin -ah kabulleniş
başka yönlere dönüp oyun oynamak gelir içinden
çünkü samimiyet ancak neşeli gürültülerde var olur
orada yüzün güldüğünde insan iyilik anındadır.

bu yakarış değildir kötülükten
bedenin masum halidir.

büyükçe bir din keşfettin henüz peygambersiz
cezası önceden ödenen inanılmaz ateşlerde -ah korkutmak
sonra insan ne yaparsa yapılara bırakılmış
giderirsin yalnızlığını duayla sen tanrıyla dostsun
hal hatır soruş sohbetleriniz saatlerce sürebilir.

bu sevinç değildir ibadetten
ahiretin sence tanımıdır.

küçükçe görüş aralıklarından sızan karanlık
yok eder senin ışığa bürünmüş hayallerini -ah bilgisizlik
anlamak uzak olasılık duruyor çoğunun aklında
bir dile, eteğe, saçta, aşka savaş açarak
cehennemi sokak sokak betimliyorlar az kalana.

bu nefret değildir düşmandan
önyargının kör sabahıdır.

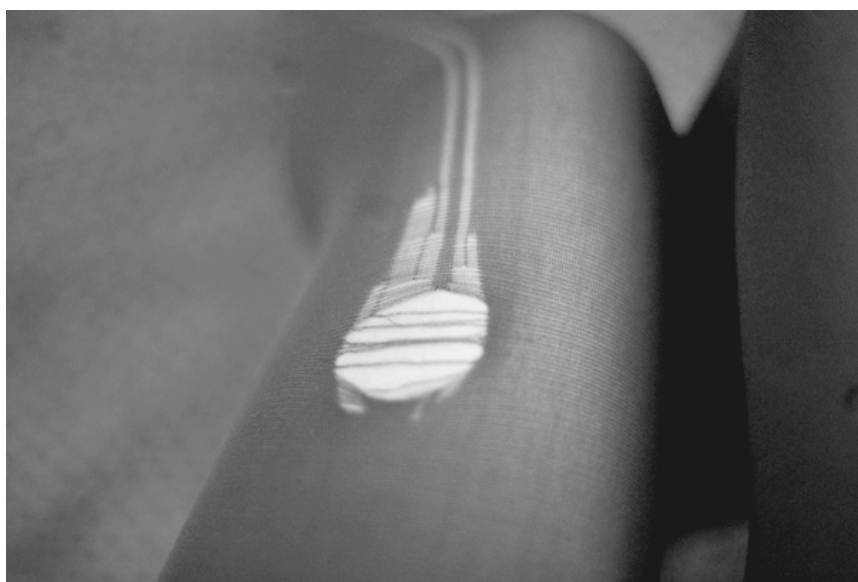
çocukça ölümler hergün bin daha fazla
her yeni mucitle artar silahlar, bahaneler -ah katliam
anlatır sana bilimin yararçı yandaş gelişimini
düşman zenginliğe yürürken bir siyah koşmaya başlar
göğsünde kırmızı izlerle açlığın rekorları kırılır.

bu utanç değildir uygarlıktan
insanın hayvan yanıdır.

yaşça büyük kalırsın anladığın herkesten ateşinle
kivılcım telaşın olgunluktur yanmasalar da -ah yaş odunlar
yapacağın her basamak görmeyeceğin adımlar için bilirsin
çünkü ilerlemek ancak yükseltmekle varoluşundur
burada inatla susmadığında insan melek anındadır.

bu umut değildir yokluktan
doğanın kanunsal yapısıdır.

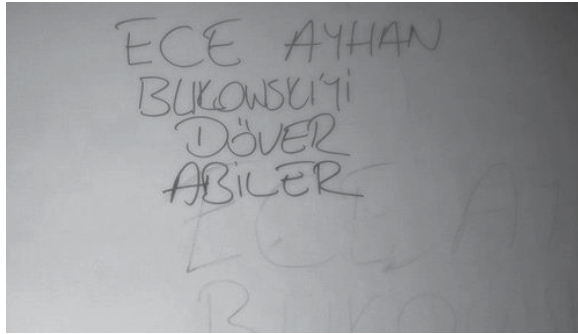
insan evrimini tamamlayacaktır.

Ece Ayhan'ın Paris'e İnişi

nasıl oldu da hatırladı boğulduğunu
anlatayım
bir gün kalktı yatağından
kışın soğuğunda ayağı uyuşmuştu
ateşe uzandı
öğle olana kadar
yorgunluktan bitik uyuya kaldı
sonra yine kalktı yatağından
kışın soğuğunda ayağı uyuşmuş
hülyana daldı
masmavi bir denizde boğulan

Kasım, 2011, Paris

DİP KÖŞE DERKEN TERS KÖŞE

Sen lekeli dünlerimi yıkıyorum, ellerim buruş.
En az üç su çitilemişimdir gülüşünü, beni öpüşünü.
Dipten, eşeden, köşeden beyin temizliği.
Limon sıkılmış, cillop beyincik yanı,
bolca omurilik soğanı.
Kadifeden safrakesesi, neskahveden gelir sesi,
Oturmuş kumar mı oynar, aa ne ayıp.
Çok mu yıkadım nedir,
Deterjanlı mı kaldı yoksa,
Nedendir bu saçmalarım, sapanlarım
Sabahleyin sıcacık açmalarım
Hemen susuyorum şimdi,
kurusun bakalım ne olucak halim.
Neyse halim çıksın falim.
mertöztürk

En önemlisi şuydu:
eğer mümkünse biraz eğil bak!

Kaldırım Serçesi

Morgda ölü giydirici ya da sevic
gibi çok yakınlık kurduğum ve
pik demirleri, kauçukları yaladığım
nazık, kırılğan, kuyruklu bir hayvan olarak dolaştığım
bu sokak, bu mor bu kesik bu ayarı bozuk saat;
ama örgütlenen
aşırı nüfus etmiş
üslubu boş bira şişeleri edasıyla dağılırken
öpüp başımın üstüne koyduğum bu gece;
belki de devletlerden birine kaydımı yenilerim
maksadını aşan bir rüzgar üstümü arar
aklımdan geçen ciddi şeyler pul olur dökülür
bir şüphe parantez içinde kalbimi didikler durur
fakir amin misali bir küfür yüzümden okunur
belki de kalkar tanrının bilmediği isli bir dua ile,

beni anımsa
sana gelirim
diye kelepçelenmiş bir neşe bana çok dokunur;
dokundukça ağlarım astarıyla tehlikeli bir büyücünün eteğine
çekildikçe kendi ipiyle gerilmiş kör bir kuyunun dibine
hiç değilse ay tutulur, gök sökülür ansızın yağmurlar
yağarken kalkar güzel uykusundan kirlî bir melek,
siktir et

gözüyle arıyordum zaten ben de çalıntı bir araba gibi
plakasız, kimliksiz dolaşırken meyhane önlerinde
şehrin en işlek yerine işemiş sahte bakirelerle
örneğin, meydanlarda kutsal ruh bankası afişleri
adına saçmaların tüylenmiş siyasetin emdiği meme
başına düşen ışık oyunları kadar kırılacak değilim
değil mi ki o kuş uçaşa bütün heykeller omuz silker
birazdan bir halk otobüsü ayaklanır gelir gelişigüzel
değişir yer altı sularıyla ıslanmış bütün renkler
ben böyle çok üzülürken gökyüzü büzülür yıldızlar
ben taşa çıkarım
güneş kaldırıma çıkar
kaldırım taşa

sevgilim
beni bağışla!

az; tamah etmenin ta kendisi olarak gözbebeklerini incelediği anlarda aynaya yansiyordu. kenefteki kırık aynanın karşısında epey süre dikildi. üstünde on gündür yıkanmamış paçavraya, katlanamadığı ağırlığının yayıldığı vücuduna ve yine ağırlık niyetine taşıdığı kafasına, yeşile çalan sakallarına, hela taşı gibi sararmış dişlerine baktı. yaşadığı bunca yılda gördüklerinden olma deprem, gözlerinin varoluşundan kaynaklı hassaslığında ruj kırmızısı çatlaklar yaratmıştı.

isa'nın kiliselerinden yankıyan çanın sesi beyninin bağırsağımsı kıvrımlarında gezinirken düşmeye karar verdi.

klozete sarıldı.

hatırlamak istedi. gözlerinin ağrıyan ardındaki film şeridi diyebileceğimiz anı mizansenin oldukça kısıtlıydı. o yaz'a döndü klozetin kasıklarını yalarken.

birkaç kez kırptı gözlerini.

az'lık karşısında duruyordu kadıköy'deki demir iskele korkuluklarında, dokunuyordu maymunsu bedenine, yenmesi yarım kalmış tırnaklarla dolu eline. o anı saklayarak yaşadı, aklındaki büyük-büyük anasının tahta sandığına benzeyen yerde.

yazları hiç sevmemişti. gözleri görmezdi güneşte. hele ki kuşluk vakti seyre dalsa koca kentin gölgesiz yerlerini, ekmek almaya bile çıkamazdı. erinirdi.

yaz'ı sevmiştii o zamanlarda. o'nun çaresizce tuvalette dizkapaklarını bitiştirerek sigara içişini izlemeyi, uykudan uyanmış haliyle kapıyı çalışımı, evi temizlemeden çıkmaya niyetlenmeyişini sevdi.

az da olsa iyiydi her şey. yaz bitmek üzereyken şehir efsanelerindeki vampirler gibi can çekişti yüreği, ölüm elinde. az dediği, gün uyudukça yok oldu.

tuvaletin kasıklarını yalarken buldu kendini.

hah, utanmadı bile.

ayaklandı birden. mutfaktaki ocağın bütün gaz vanalarını açtı. balkonun tene-kemsi parmaklıklarına dayadı ayaklarını ve hayatı boyunca hiç durmadığı kadar dik durdu. ellerini ve ayaklarını gördü.

sigarası ağzındaydı. it cehenneminin ateşi gibiydi kibrit. çaktı sigarayı.

aşağı uçtu. ev de uçtu.

sen yine de deme öyle more; yaratmak alla'a mahsustur.

-parliament kötü sigara, vallahi bak.

dedi.

batuhan,

kış, 13.

İS'SİZ

yol
önümde uzansın istiyorum
çıplak bir kadın gibi
ay bembeyaz ve yuvarlak
domalsın istiyorum
zor günler gitsin
güzelleri gelsin

durmak epey sıkıcıdır
başlamak lazım
ya da hiç başlamamak
yol'a
ben
durmak istemiyorum

şimdi ise
kendi aklımın
meksika sınırındayım
eskisi gibi
kaçmak istiyorum

Bilge Seçkin - bilgeseckin@gmail.com

Bizim insanlarımız, fukara çorap örücü, bozguncu ve luddcu keşimci, modası geçmiş el tezgahı dokumacısı, ütopyacı zanaatkardır, cezbeye kapılmış Joanna Southcott'un mürididir

Bizim insanlarımız, 1839 da Slevne de bir fabrikada yeni getirilen makineyi kıran bozguncu öfkeden körleşmiş kadınlardır, 1861 de Samako da yeni makinelere sabotaj düzenleyen işçi kadınlardır, 1910 da Bursa'da greve giden 7 ile 70 yaş arasında günde 15-16 saat çalışan ipek işçisi kadınlardır. Vergi ödemeyi reddeden köylüdür, tütün işçileri, hamallar, gündelikçiler, tramvay işçileri, mürettepler, devrimci öğretmenler Oleyis'li garsonlar devrimci madencilerdir,... ve hepsinin gelecek kuşakların küçümsenmesinden kurtarılması gereklidir. İnsanlarımızın "zanaatları ve gelenekleri ölüyor olabilir, endüstrileşmeye karşı düşmanlıkları geri kalmış görünebilir, cemaatçi ve eşitlikçi idealleri fantezi, isyankar entrikaları çılgınca olabilir. Fakat onlar kendi dönemlerinin derin ve sürekli sosyal alt üst oluş koşullarında yaşadılar, biz yaşamadık. Onların özlemleri kendi deneyimleri çerçevesinde ve tarihsel olarak geçerliydi ve eğer tarihin kaybedeni oldularsa kendi hayatları süresince de kaybedenler olarak kınandılar ve kendi hayatlarında da kaybedenler olarak kaldılar”.

Saçma sapan bir şekilde bazı kitaplara bazı filmlere çok fazla bağlanıyorum geçen hafta sonu çok mutsuzum “mutsuzluktan ölücem” anlam ve ifadesini gelip üstümden deniyor sanki böyle saniye saniye neyse uyudum bi saat sonra kabus görüp uyandım aklıma sonbahar filmi düşüverdi açtım ağladım ağladım ağladım sakız ağzımdan düştü hüznüyle geri uyudum bunu niye anlattım bilmiyorum sanırım bi yere bağlayacağım evet bugün kü gelecek uzun sürer mutsuzluğumuza.

Selam oza, evde, geceleyin ya da uzakta bir yerde, neresi olursa olsun,havlarlarken köpekler,yalarken kendi göz yaşlarını senin soluğundur duyduğum ses. Selam oza!

Nasıl bilebilirdim, sinik ve gülünç bir kişi gibi, ürkerek giren bir göle,gerçekte korku olduğunu aşkın, söyle? Selam oza!

Ne korkunç, bir başına düşünmek şimdi seni? Daha da korkunç,bir başına değilsen oysa: şeytan öylesine doyumsuz bir güzellik vermiş ki sana. Selam oza!

Ey - insanlar, lokomotifler, mikroplar gerin kanatlarınızı elinizden geldiğince ona. Harcatmam onun, dokundurtmam kılına. Selam oza!

Yaşam bir bitki değilse aslında, neden dilimliyor, parçalıyor insanlar onu. Selam oza! Ne acı bu denli geç rastlamak sana ve böylesine erken ayrı kalmak sonunda.

Karşıtlar getiriliyor bir araya bırak çekeyim kahrını ve acını kendime çünkü acılı kutbuyum mknatsızın ben,

sense sevinçli. Dilerim sonuna dek kalırsın öyle.

Dilerim hiç bilmezsin ne denli hüznülyüm. İnan, kendimle üzmeyeceğim seni. İnan, ders olamayacak sana ölümüm. İnan, yük olmayacağım sana yaşamımla.

Selam oza, dilerim ısl ısl kalırsın hep bir sokak fenerinden sızan bir ışık gibi. Suçlayamam bırakıp gittiğin için beni.şükür ki girdin yaşamıma.

Selam oza!

Bir de;

“25 yıl sonra belki biz seninle yine surlara çıkarız. Biraz yaşlanmış oluruz. Seninle beraber bütün Karadeniz’in etrafını bisikletle dolandırız. Batum’da çaya içer, Gürcü şarkılar dinleriz. Sonra bir de Mayakovski’nin evine götürürüm seni. ” İçelim ve birbirimize sen diyelim. ” deyip Moskova Petronski treninde vodka içeriz. ” Varna’da karşı kıydan sesleniyorum. Sesimi işitiyor musun Mehmet! Mehmet ” diye Nazım’ı yad ederiz. Sonra haritayı açarız. Gözümüzü kapatırız. Seçeriz bir yer. Derim, yürü. Sonra ben belki politikaya atılırım, ama sadece ulaştırma bakanı olurum ha! Bütün ülkeyi demir yolları ile döşerim. Sadece batıdan doğuya değil. Batıdan Karadeniz’e, Karadeniz’den Akdeniz’e, uzun uzun demir yolları... Sonra her bölgede yok olmakta olan diller ve kültürlerle ilgili enstitüler kurmuş olurum. Sonra. Sonra. Belki her şey değişmiş olur. Sonra çalışma saatleri beş saat olur. Sonra otuz yıldır içinde bulunduğumuz bu çatışma ortamıyla ilgili Hakikatleri Araştırma Komisyonu kurulmuş olur. Sonra... ne çok sonra var değil?”

gerçek

Gün içerisinde teyzemin aramalarına alıştım ancak en sevdiğim teyzoşa sürekli yalan söylemeye alışmadım. Bir türlü gerçek kızını gösteremedim ona, misafirlige gelen komşu kızlarından nefret ettiğimi bilemezdi, evlilik hayallerinin sokağıma hiç uğramadığını bütün sevgililerimi aldattığımı, sammyle şirin bir yuva kurup çağalar yapmak yerine yalnızca sıradan herkes gibi bir sevgi biriktirdiğimi ve araya bir çocuk sokacak kadar ona doymadığımı.. daha neler neler. Hangi birini kabul ettirebilirdim ki, o güzel gözlerinde görmek istediği küçük kırmızı papuçlu kara kuru kızı gördü. Onunla oturup sarma yapan kızın aslında bir kadın olduğunu söyleyebilmek için neler vermezdim, gerçek olduğum gerçeği bu kadar mı ürkütücü? İlginç, oysa biz muhtaç, savunmasız kırılgan olanız öyle ya biz kadınız, birbirimizi bile anlayamayan kadınlar. Örneğin teyzem son derece sevecendir, anlayışlıdır, canım ne zaman sıkılsa sesinde bulurum huzuru ama hiçbir zaman kopamamıştır anneannem gerçeğinden, o da beni düşündüğünden zaman zaman biraz ben olur, aynı dilden konuşuruz, belki de yaşayamadığı gerçeğini ben de bulduğundan ya da kim bilir.. Hepimiz bizden öncesinin izlerini taşıyız, kökleri çok derene inen çözümlemesi asla kolay olmayacak olan..

canım teyzem;

hatırlar mısın evlendiğin gün dünyada en nefret ettiğim erkek eniştemdi, seni benden kopardığı için ve seni artık zaman zaman görebileceğim için hepimize küsmüştüm. Korkmuştum birnevi, geceleri havai fişek sandığım silah sesleri duyulduğunda kaçacak kimsen olmayacaktı, seni daha gitmeden özlemiştim. Sonra yavaş yavaş, nefret edecek çok erkek olduğuna alışarak büyüdüm. Sen uzaktaydın, sana gelebilmek için evden kaçmayı bile göze aldım.. her ne kadar fazla uzağa gidemesem de annem sesimi ilk o gün duymuştu. Çok karmaşık bir ailem vardı, annem sana hiç benzemiyordu onun yüzünde gülüşün yoktu, biliyordum anne gibi değildi, o sevgi yoktu ama içten içe acıyordu bana. İstemediği birini hatırlatıyordum ona, babamı..

Babam mükemmeldi, ne kadar kötü bir eş ve baba olursa olsun muhteşemdi. Her kızın babasına olan tutkusundan da ötesindeydi, bende nefreti ve aşkı doğuran ilk erkekti. Onlar da asla gerçeği görmedi, belki sana söyleyemediğim bir çok şeye şahit oldular ama yinede çok uzaktaydılar.

canım, seni hiç anne gibi abla, arkadaş gibi görmedim.. sen hep teyzemdin, teyzelik sana çok yakışıyor.. asla yerini, seni değiştirmeye çalışmadım, işte bu yüzden yalan söyledim. Benimle birlikte sırf benim için bana dönüş istemedim. Herşeyin sahte olduğu bir dünyada yalnızca senin gerçeğin olmak istedim..

öteleme-ötelenme/sonsuz manifesto

- öteleyen, kendini de öteleyendir
- Öteleyen, ayın öteki gözüne çarpandır
- öteleyen, korkandır
- korkan, öteleyendir.. öteler
- öteleyen, kendinden de ötelediğinden de kurtulamayandır
- öteleyen, bilmek istemediğinde öteler
- öteleyen, olmak istemediğinde öteler
- öteleyen, ötelemediğinde olacağını sanrılar
- öteleyen kaçarsa kurtulacağını sanrılar, kendinden de ötelediğinden de
- öteleyen, koşarak kaçandır
- koşarak kaçan öteleyen, farkındasızlığını farkında olarak besleyendir
- koşarak kaçan öteleyen farkındasızlığı, inanmak üzere kurguladığı sanrısıdır
- farkında olduğu o kısacık anda koşarak kaçan öteleyen, farkındasızlığına özlem duyandır
- öteleyen, farkındasızlık özlemini koşarken yakalamaya başlayandır
- ne kadar öteleme ihtiyacındaysa, o kadar uzun ve hızlı koşandır öteleyen
- öteleyen, ötelediği sürece sürekli koşmak zorunda hisseden ve yapandır
- öteleyen, ansızın durduğunda, geçici hafıza kaybına uğrayandır
- öteleyen, uzun süre durduğunda hafızasını yenileyendir
- uzun süre duran öteleyen, tekrar koşma ihtiyacı duyacak ve koşacaktır
- öteleyen, koşarken şarkı söylemeyi unutandır
- ötelenen, üst dudağı titreyendir
- öteleyen, alt dudağı titreyendir
- bedenine söz geçiremediğinde ötelenen ötelenmiştir
- ötelenen, tekrar tekrar kendine bakandır ötelenedikçe
- ötelenen, tekrar tekrar öteleyene bakandır ötelenedikçe
- öteleyen, önce ötelediğine sonra hep kendine bakandır
- ötelenen, ötelenedikçe sarpa sarıp durandır
- ötelenen, sarpa sardıkça anlayandır

öteleme-ötelenme/sonsuz manifesto

- ötelenen, ötelendikçe anlayandır
- ötelenen, dura dura telleri sarandır
- ötelenen anlasa da farketmez..yine ötelenecektir
- ötelenen, kutsal diyaloglardan kaçmayandır önce
- ötelenen, kutsal diyalogların kutsallığını öteleyenden kaçacaktır sonra
- ötelenen, paradoksun ta kendisidir, yaşayan..
- ötelenen, bir çok şeyden emin olmayandır, olmayacaktır da..
- ötelenen, hafızasını sürekli yenileyendir
- ötelenen, süreklilik avındadır..
- ötelenen, şarkı söylemeyi unutmazsa, ötelemeyecektir
- ötelenen, sevgisizlikten bile usanmayandır
- ötelenen, ötelendiğini hemen kabule yaşamayandır
- öteleyen, ötelenenin koşulsuz kabule yaşamayandır
- ötelenen, öteleyeni koşulsuz kabule yaşamayandır
- ötelenen, sarhoşluğunu kabule yaşamandır(öteleyeni kovalama)
- öteleyen, sarhoşluğunu kabule yaşamayandır(öteleneni öpme)
- hem öteleyen hem ötelenen, hem ötelere hem ötelendir
- hem öteleyen hem ötelenen incinir
- bazen hem öteleyen hem ötelenen farketmez gibi yapar, istemez, umursamaz gibi yapar
- bazen hem öteleyen hem ötelenen gizlenir(virgülleri sev, tek noktalılardan arın..)

bir kadının benliğinden-değişim

SAT BU BEDENİ ALABİLDİĞİNCE İNSANA,
SONRA DÖN BİR BAK SENİ SEVEN VARLIKLARA,
ONLARI MUTLU EDERKEN KENDİNDEN VERDİĞİN KAYIPLARA.

DÖN VE BAK AYNAYA BİR YUMRUK AT GEÇMİŞİN PAHASINA,
DAĞILAN PARÇALARIN VERDİĞİ ACIYI TAT.
OTUR BİR KÖŞEYE VE SENİ SEVENLER İÇİN KENDİNDEN
VERDİKLERİNE BİR AĞIT YAK.

DÖK İÇİNİ, HIRPALA RUHUNU, DOKUNDUĞUN HER YER ACI YAŞLARLA
BESLENSİN.

SONRA UNUT SENİ SEVENLERİ, DEĞER VERENLERİ,
ONLAR DÜŞÜNDÜLER VE SADECE SEVDİLER KENDİLERİNİ.

ŞİMDİ KALK AYAĞA, AL KENDİNİ, SİĞDIR KÜÇÜK BİR KUTUYA, KOY
DÜZENİNİ
VE UZAKLAŞARAK SEVMEYE BAŞLA KENDİNİ....

yok madde

Bir gün bile geçmemiști en dibinde öfkenin
Anlamlandıramadığın kara noktaları ruhunun
Varla yok arasında kalan
Ama vardan daha var hissettiğin bütün kemiklerinin iliklerinde
Göster deseler gösteremezsin
Açmaktan utandığından değil
Bakmaktan korktuğundan belki
Aynasına karşındakinin
Dost dediğinin
Kendinin

SF - Endüstriyel Futbola Karşı

Hız. İsa'nın Öz Babasıyım

Kafın – un kitab-ı ahzâr olmadan
Ben bu kainatın ibtidasıyım
Bir gece misafir oldum Meryem'e
Hz. İsa'nın Öz Babasıyım

Ademden evveli Nebi'den beri
Böyle avareyim böyle serseri
Reddettim cennette ab-ı kevseri
Marmara şarabın müptelasıyım

Meryem denilen kadın afet bir dişi
Korunmayı bilmez cahil bir kişi
Tanrının üstüne yıktım bu işi
Hz. İsa'nın Öz Babasıyım

20 NİSAN 1937

9 saat rakı içtikten sonra

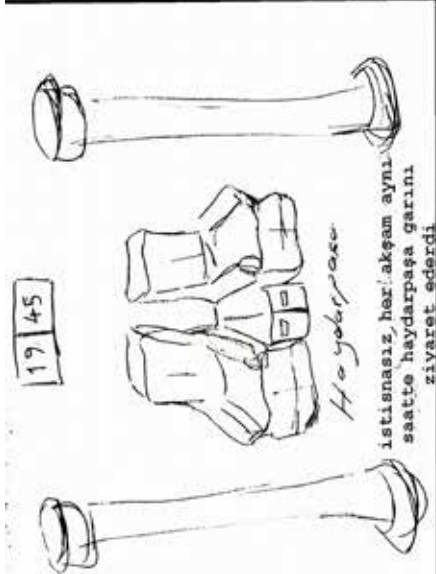
İstanbul'da Yalova arasında işliyen bir motörde amelelik eden balıkçı Veli dün motörü kaçırmış ve teessürünü dağıtmak için sabahın altısında rıhtım kenarında oturup rakı içmeğe koyulmuştur. Veli, tam 9 saat içmiş ve dokuzuncu saatte birdenbire fırlayıp nara atmağa ve «bırakın beni denizin üzerinde yürüyüp motöre yetişeceğim» demeğe başlamış ve polisler tarafından yakalanarak cürmü meşhud mahkemesine verilmiştir.

zira hayattaki
yegane tutkusu
masaj
koltuklarıydı.
üç dakikası bir
liralık
seanslardan
kemikleri
eriyene kadar
faydalanardı.

artık
düzenli bir
ilişki
istiyordu.
O'nu Evinin
Koltuğu
yapacaktı.

19 45

Haydarpaşa

istisnasız her akşam aynı
saatte haydarpaşa garını
zivaret ederdi

kurtarıcam
sizi bu
bataklıktan!

fakat bu
defa
herkes
için yeni
bir hayat
vaadediliydi.

BUĞUSEPTİL

ECE AYHAN

Bakışsız Bir Kedi Kara

Çanakkaleli Melahat'a
İki El Mektup ya da
Özel Bir Fuhuş Tarihi

Lautréamont

Maldoror'un Şarkıları

Akıl Hastalarının Yazdıkları Şiirler
İNİLTİ

UMUT TAYLAN

Kötü Evlat

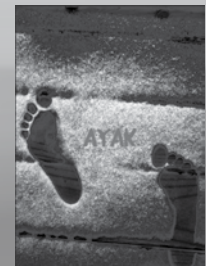
EYÜP ÖZDEMİR
Hangi Kadehte Kalmıştık?

AŞKIN YÜCEL SEÇKİN

Nihai

Ayak

RADYOGERGEF

“fanzinlerin radyoları”

<http://fanzin.im>

üzerinden yayın yapan
internet radyomuz